

La versió informatitzada del *Diccionari descriptiu de la llengua catalana* (DCC). —

El dia 14 de gener de 2004, en un acte celebrat a la sala Prat de la Riba, de l'Institut d'Estudis Catalans, es va presentar la versió informatitzada del *Diccionari descriptiu de la llengua catalana*. Van presidir l'acte Josep Laporte (e.p.d.), president de l'IEC, Joan Martí, president de la Secció Filològica, Joaquim Rafel, director del projecte, que va fer la seva presentació, Salvador Barberà, secretari general de Política Científica i Tecnològica del Ministeri d'Educació i Ciència, i Carles Solà, conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació de la Generalitat de Catalunya.

Amb aquesta obra, l'IEC ha posat a disposició del públic un diccionari descriptiu de la llengua catalana, a través d'internet, basat en el Corpus Textual Informatitzat de la Llengua Catalana, elaborat per l'IEC entre 1985 i 1997, basat en el lèxic de més de 3.000 obres contemporànies, no solament literàries sinó de la natura més diversa i variada.

La característica essencial del DCC és que, a diferència d'un diccionari normatiu, selecciona les formes lèxiques a partir de l'ús real de la llengua, sense restriccions basades en criteris prescriptius, és a dir que inclou, degudament diferenciats, mots i locucions no reconeguts per la normativa vigent. De moment l'obra consta de 18.164 articles, cosa que representa una cinquena part del volum total previst, que qualsevol usuari d'internet pot consultar registrant-se en la pàgina web <http://dcc.iecat.net/ddlc/index.asp>.

Els mitjans d'informació, convidats a l'acte, se'n van fer ressò, no sense alguna tergiversació, com si el DCC servís per a legitimar les formes més deturpades del llenguatge de certs parlants, i oblidant, doncs, que el DCC es basa exclusivament en textos escrits. [A.J.]